

MISIONÁŘ MALOMOCNÝCH

2026/1

LIKVIDACE LEPRY – Společenství pomocníků misijních leprosárií

Setkání s pacienty z Nazareta.

**Nejcennější na člověku
není hlava plná vědomostí,
ale srdce plné lásky,
ucho ochotné naslouchat
a ruka, která chce pomoci.**

Milí přátelé LL,

poselství papeže Františka, nejen k misijní neděli, se neslo v duchu: „být misionářem naděje mezi národy“. Jsme povoláni přinášet naději těm, kteří se potýkají ať už nemocemi, samotou, či jiným trápením. Dílo Likvidace lepry je od svého počátku dílem naděje. Když jej manželé Holí se skupinou nadšenců před třiatřiceti lety zakládali a uvažovali nad názvem naší organizace, zvolili zkratku „LL“ – nejen jako Likvidace lepry, ale také jako „Láska – Láska“.

I dnes ve 21. století se mnoho lidí musí potýkat nejen s nemocemi jako je lepra, ale také snášet ústrky a nepravosti, různé formy stigmatizace, a to jenom proto, že jsou nemocní. Příjemci naší pomoci bývají chudí mezi chudými. Trpí nemocí a chudobou, ale především se často trápí tím, že ztratili naději. Naději na to, že opět budou žít plnohodnotný život.

(Pokračování na str. 2)

p o m o z t e j i m ž í t ! • w w w . l e p r a . c z

(Dokončení ze str. 1)

Vedle lékařské péče přinášíme těmto lidem právě tuto naději, že opět budou moci plnohodnotně žít svůj život. Činnost LL se neomezuje pouze na podávání léků nemocným, ale napomáhá do jejich života vrátet radost a lidskou důstojnost.

Když svatý František z Assisi objal malomocného, byla to významná chvíle nejen pro něj samotného, ale

právě pro toho nemocného. Opět se stal lidskou osobou.

Když se německé řeholnice Ruth Pfau ptali, proč zůstává mezi malomocnými v Pákistánu a nevrátí se do

Německa, odpověděla: „V Německu lidé trpí jinou nemocí, jiným druhem malomocenství – duchovním malomocenstvím.“

Za ty všechny, kteří ještě dnes trpí malomocenstvím a dalšími nemocemi a které i skrze dílo Likvidace lepry duchovně objímáte, vám děkuji a prosím přinášejte svým blízkým radost.

Lubomír Hajas

NAZARET – Centrum pro malomocné

Ifakara je malé venkovské městečko v okrese Kilombero (jižní Tanzanie). Je sídlem několika zdravotnických institucí jako například Ifakara Health Institute (mezinárodně uznávaný pro svůj výzkum malárie a dalších tropických chorob).

Nedaleko se rovněž nachází Nazaret – centrum pro malomocné. Při návštěvě tohoto místa se ve vás mohou mísit

dva pocity. Prvním je úžas, protože to „pochtivé“ leprosarium. Takové, které bychom čekali, že je možné objevit někdy do roku 1979, tedy před objevením účinného léčiva v podobě trojkombinace antibiotik. Mnoho pacientů zde nachází úlevu a pomoc až když je příliš pozdě. Malomocenství je u těchto pacientů již tak rozšířené, že je nutné

přistupovat k chirurgickým zákrokům v podobě amputací.

Druhým pocitem je jistá forma úlevy, radosti a míru. Lidé, kterým lepra vstoupila do života a totálně jej změnila, zde mohou být sami sebou. Nemusí se bát reakcí jiných lidí, nikomu se v očích nezrcadlí opovržení, nebo i znechucení. Každý je přijímán takový, jaký je.

Téměř pět let s NESPRÁVNNOU DIAGNÓZOU

Frederik (46 let) se živil jako tuk-tuk taxikář, když si jednou všiml na svém předloktí několika zvláštních skvrn. Jeho první kroky vedly ke kožnímu lékaři, od kterého si odnesl mastičku. Tak začala jeho dlouhá a komplikovaná cesta, která trvala téměř pět let! Následovalo mnoho různých testů, nesprávných diagnóz a špatně předepsaných léků. Mezi všemi se pomyslně vyjímá podstoupení léčby na syfilis. Frederik

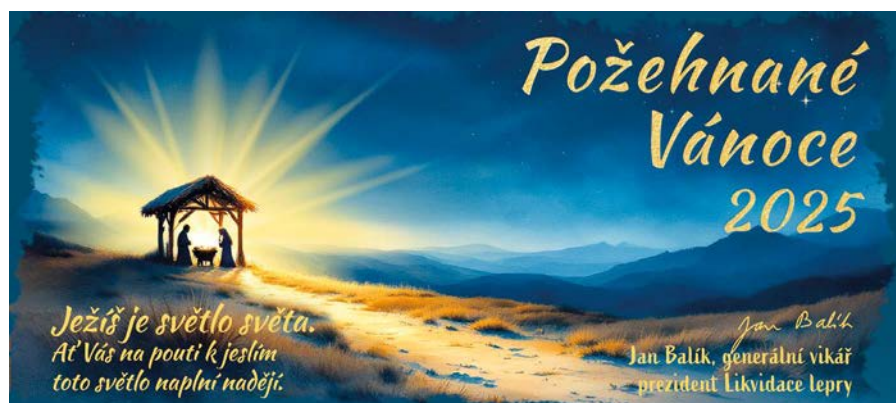
se několikrát ocitl na dně. Jeho stav se různě měnil. Ať už se zlepšoval či zhoršoval. Nemohl používat prsty na ruku,

jindy mu obě paže brněly nebo byly necitlivé či přehnaně citlivé.

Když už skutečně rezignoval na to, že by se mohl plně vyléčit, potkal jednoho muže, který při pohledu na jeho skvrny jen konstatoval, že by to mohla být lepra. Opět se vydal na cestu, tentokrát do Nazareta – centra pro malomocné v Ifakare. Zde mu skutečně diagnostikovali lepru a začali s vhodnou léčbou.

Frederik se dnes sice vyléčil z malomocenství, ale dlouhé roky, během kterých užíval nesprávná léčiva si vybraly svou daň. Musí pravidelně užívat další léky, a i nadále docházet na kontrolu. Ještě dnes má v očích slzy při vzpomínce, čím vším si prošel jenom proto, že nikoho nenapadlo udělat testy na lepru. Kvůli stigmatu, kterou tato nemoc stále přináší se rovněž musel odstěhovat, protože nikdo nechtěl využívat služeb taxikáře, který mívá lepru.

Frederikův příběh ukazuje, že i když umíme lepru snadno léčit, stále je velkým problémem její včasná diagnóza.

Se studenty
v Čadci

V kostele sv. Josefa
v Čadci – Kýčerce

Společně můžeme změnit svět!

U sester
Alžbetinek
v Jablunkově

Na Misijní neděli
v kostele Božského
Srdce Páně
v Bohumíně

ANIL FASTENAU:

„Lepra je asi jediná nemoc, ze které se nikdy zcela nevyléčíte.“

Dr. Anil Fastenau pracuje čtvrtým rokem v naší partnerské organizace DAHW jako lékařský poradce a poslední dva roky je rovněž přímo zodpovědný za naše společné projekty v Pákistánu a Tanzanii.

● **Předtím, než jste začal pracovat v DAHW jste působil ve Světové zdravotnické organizaci (WHO). V čem jsou tyto pozice odlišné?**

„Dřív se jednalo o kancelářskou či diplomatickou pozici. Člověk spoluvytvářel dlouhodobé strategie a návody „jak a kdy“ postupovat. U WHO jsem především pracoval v týmu, který monitoroval tuberkulózu. V DAHW je můj svět pouze lepra a také se mohu aktivně podílet na její léčbě.“

● **V čem je lepra (malomocenství) i dnes tak odlišné?**

„Lepra nikoho nezajímá, neexistují vládní programy, velcí hráči, kteří by chtěli spojit své jméno s tím, že přispěli k léčbě lepry. Nemocní jsou skutečně ti nejchudší, ti na okraji. Dnes také platí,

že na lepru z 99 % neumřete a o to je ta nemoc více devastující. Když onemocníte tuberkulózou, nebo malárií, tak máte dvě možnosti. Vyléčí vás a jste zdravý, nebo vás nevyléčí a pravděpodobně umřete. Když onemocníte leprou, tak vás ta nemoc může sužovat desítky let, postupně vás bude konzumovat a komplikovat vám život. Vedle vašeho fyzického zdraví vám ničí i zdraví psychické, a to co bychom mohli nazvat sociálním statusem.

Když, ne svou vinou, začnete s léčbou pozdě, tak se „jizev“ po malomocenství již nikdy nezbavíte. Proto říkám, lepra je asi jediná nemoc, ze které se nikdy zcela nevyléčíte.

● **Jak se léčí lepra ve 21. století?**

„Je to složité. Od osmdesátých let 20. století známe účinná antibiotika. V novém tisíciletí jsme zavedli, dle pokynů WHO, v rámci profylaxe dávku ryfamycinu kontaktním osobám, ale jinak se postupuje velice pomalu. V minulosti i dnes platí, že potřebujete kvalitní data – výzkum a analýzu prostředí a nemocných. Jen díky tomu můžete skutečně porozumět tomu, co se v terénu děje.“

Osobně považuji kvalitní výzkum za stěžejní součást léčby. Když poznám, kde jsou nemocní, tak jsem schopen odhalit tzv. živý přenos nemoci. Jedná se o přenos mezi dětmi, kdy odhalujeme stále nové nemocné. Prvním krokem, jak zastavit šíření malomocenství ve skupinách, je zastavit tento živý přenos.

(Pokračování na str. 4)

Anil Fastenau: Podávejte nemocným i smích!

(Dokončení ze str. 3)

- *V posledních letech se stále víc hovoří i o důrazu na psychické zdraví nemocných. Jaké jsou vaše zkušenosti, pokud jde o setkávání s lidmi nakaženými leprou?*

„Mnoho let jsme přistupovali k malomocenství podobně jako k jakékoli jiné kožní, či tropické nemoci. Což byla chyba a je to stále chyba. Nemocní leprou trpí depresemi, autostigmatizací, ústrky z okolí atd. Osobně jsem se podílel na několika studiích, kde se zkoumal vliv zpěvu a tance na psychickou kondici nemocných. I malá aktivita dokáže změnit velmi mnoho. Je skvělé „naše“ nemocné rozesmát. Nemusí mít lepru, stačí, že jsou nemocní.

Mé doporučení jako lékaře je, vedle léků podávejte nemocným i smích! ☺

- *Letos tomu je třicet let, kdy začala pravidelná spolupráce mezi DAHW a Likvidací lepry...*

„Neuvěřitelné! Likvidace lepry je unikát. Jste malá nezisková organizace, která spojuje obyčejné lidi, kteří svými dary pomáhají nemocným někde na druhém konci světa. Jménem DAHW chci všem vašim dárcům poděkovat. Věřím, že společně dokážeme v následujících letech pomoci mnoha nemocným.

LIKVIDACE LEPRY

- Jsme křesťanská nezisková organizace, naším nadřízeným kontrolním orgánem je Arcibiskupství pražské.
- Snažíme se získávat finanční dary, kterými podporujeme léčbu lepry, tuberkulózy a vředů buruli.
- Šíříme osvětu proti diskriminaci nemocných a sociálnímu vyloučení.
- Pomáháme lidem v Indii, Pákistánu, Libérii, Tanzanii, Bolívii a Kolumbii.
- V našich projektech vždy spolupracujeme s místní církví či charitativními organizacemi.
- Naší prací je přispět k životu ve světě bez lepry a diskriminace nemocných.

POTVRZENÍ O DARU

Každému dárci rádi vystavíme potvrzení za všechny dary přijaté v roce 2025.

Pokud jste nás na to již upozornili, přijde Vám potvrzení automaticky během měsíce ledna 2026, v opačném případě Vás prosíme o zprávu na:
LL@lepra.cz,
nebo na tel. číslech:
222 514 201 a 603 555 995.

Informace o zpracování osobních údajů

Likvidace lepry posílá na adresy svých dárců tento časopis Misionář malomocných, aby s nimi mohla jeho prostřednictvím přímo komunikovat. Protože časopis rozesíláme na adresy dárců, jde o zpracování jejich osobních údajů podle platných právních předpisů, zejména evropského nařízení GDPR. Základem pro jejich zpracování je oprávněný zájem Likvidace lepry komuni-

kovat se svými dárci, který se podle nařízení GDPR označuje jako „přímý marketing“. Tímto Vás informujeme o tom, že vždy máte možnost rozhodnout zda, či jakým způsobem budete tento časopis dostávat. Pokud nám to dáte vědět, velice rádi vše upravíme dle Vašeho přání.

Více informací o zpracování osobních údajů naleznete na stránkách www.lepra.cz.

**MISIONÁŘ
MALOMOCNÝCH**

Vydává: Likvidace lepry, Josefská 643/4a, 118 00 Praha 1, tel. 222 514 201, mob.: 603 555 995, e-mail: LL@lepra.cz. Texty: tým LL, Tomáš Kutil. Grafika: Lucie Dezortová. Misionář malomocných je vydáván jako periodická tiskovina se souhlasem Ministerstva kultury, ev. č. E6706.

